

Viktar Korbut

Independent researcher (Poland)
e-mail: v.korbut@uw.edu.pl
<https://orcid.org/0000-0001-6848-1160>

Назвы месяцаў на старонках першых беларускіх газет „Наша Доля” і „Наша Ніва”

The Names of the Months in the First Belarusian Newspapers „Nasza Dola” and „Nasza Niwa”

Nazwy miesięcy na łamach pierwszych gazet białoruskich „Nasza Dola” i „Nasza Niwa”

Abstract

The article discusses the process of creating the system of month names in the Belarusian language. The systematization of names and their selection began in the first year of publication in Vilna (Vilnius) since 1906 of the first Belarusian-language newspapers „Nasza Dola” and „Nasza Niwa”. A possible source of words could be the *Dictionary of the Belarusian Dialect* compiled by Ivan Nosovich and published in 1870. The variability of lexemes is analysed on examples from „Nasza Niwa” of subsequent years (before 1915) and dialectal material of the 1920s. Attention is drawn to the incompleteness of the available dialectal material, the insufficient attention of scientists of the previous period to the names of months and the history of their functioning in the Belarusian language, which does not allow for a complete reconstruction of the process of creating their varieties both in Belarusian dialects, as well as in literary language.

Keywords: Belarusian language, identity, nation, dialectology, calendar, „Nasza Dola”, „Nasza Niwa”

Abstrakt

W artykule został omówiony proces tworzenia systemu nazw miesięcy w języku białoruskim. Początkiem systematyzacji nazw i ich selekcji był pierwszy rok ukazania się w Wilnie (od 1906 r.) pierwszych białoruskojęzycznych gazet „Nasza Dola” i „Nasza Niwa” („Naša Niwa”). Ewentualnym źródłem poszczególnych wyrazów mógł być *Słownik gwary*

białoruskiej opracowany przez Iwana Nosowicza i wydany w 1870 r. Zmiennaść leksemów analizowana jest na przykładach z „Naszaj Niwy” z kolejnych lat (do 1915 r.) oraz materiału dialektalnego z lat 20. XX w. Zwraca się uwagę na niekompletność dostępnego materiału gwarowego, niedostateczną uwagę naukowców wcześniejszego okresu w stosunku do nazw miesięcy i historii ich funkcjonowania w języku białoruskim, co nie pozwala na całkowite odtworzenie procesu powstawania ich form, wariantów zarówno w gwarach białoruskich, jak i w języku literackim.

Slowa kluczowe: język białoruski, tożsamość, naród, dialektologia, kalendarz, „Nasza Dola”, „Nasza Niwa”

Анататыя

У артыкуле разглядаецца працэ складвання сістэмы назваў месяцаў у беларускай мове. За пачатак сістэматызацыі назваў, іх адбору ўзяты першы год выдання першых беларускамоўных газет „Наша Доля” і „Наша Нива” („Наша Ніва”), якія выходзілі ў Вільні з 1906 г. Выказваецца меркаванне, што адной з крыніц назваў месяцаў мог быць *Словарь белорусскага наречія*, складзены Іванам Насовічам і выдадзены ў 1870 г. Аналізуецца варыянтнасць лексем з прыцягненнем прыкладаў з „Нашай Ніве” наступных гадоў (да 1915 г.) і дыялектнага матэрыялу 1920-х гг. Адзначаецца непаўната даступнага дыялектнага матэрыялу з-за недастатковай увагі вучоных у папярэдні перыяд да назваў месяцаў і гісторыі іх функцыянування ў беларускай мове, што робіць немагчымым поўную рэканструкцию іх форм, варыянтаў як у беларускай дыялектнай, так і ў літаратурнай мове.

Ключавыя слова: беларуская мова, ідэнтычнасць, нацыя, дыялекталогія, календар, „Наша Доля”, „Наша Нива”

Уводзіны

1(14) верасня 1906 г. у Вільні, дзе ў той час склаўся адзін з вядучых цэнтраў сацыялістычнай плыні беларускага нацыянальнага руху, па ініцыятыве лідара гэтай плыні і, адпаведна, партыі Беларуская сацыялістычна грамада – Яна Луцкевіча выйшла першая беларускамоўная легальная газета „Наша Доля” („Nasza Dola”) (далей – „НД” („ND”)). Яе апошні нумар убачыў свет 1 снежня 1906 г. У той час ужо выходзіла, таксама па ініцыятыве Я. Луцкевіча, другая беларускамоўная газета „Наша Нива” („Nasza Niwa”; пазней – „Наша Ніва” („Naša Niwa”))¹ (далей – „НН” („NN”)) – з 10 (23) лістапада 1906 г. (да 1915 г.) (Sèrbènta, 1932; Aleksandrovič, 1968; Unučak, 2008; Korbut, 2023b, 2023c).

¹ Выкарыстоўваюцца арыгінальныя формы назваў выданняў у 1906–1907 гг.: «Наша Доля. Першая беларуская газета для вёсковага и местовага рабочага народу. Выходзіць раз у тыдзень рускими и польскими літэрарами»; «Наша Доля. Першая беларуская газета для вёсковага и местовага рабочага народа. Выходзіць раз у тыдзень рускими и польскими

Першы год выдання абедзвюх газет невыпадкова супаў з падзеямі рэвалюцыі 1905–1907 гг. у Расійскай імперыі, якая стала перыядам пэўнай лібералізацыі палітыкі ўлад у нацыянальным пытанні.

„НД” і „НН” самі сябе называлі „першымі беларускіми газэтамі”, што было заканамерна, бо іх заснавальнікі не бачылі ў мінульм папярэднікаў.

Выдаўцы, рэдактары і аўтары газет сцвярджалі на беларускай мове ідэю аб самастойнасці і адметнасці беларускай нацыі і распаўсюджвалі яе сярод усіх беларусаў – і католікаў („палаючы”) і праваслаўных („рускіх”), яднаючы іх такім чынам у адну *беларускую нацыю*.

Яркім маркерам, які сведчыць пра складанасць працэсу фарміравання беларускай нацыі, яе ідэнтычнасці і літаратурнай, або агульнай (у першую чаргу газетнай) мовы ў гэты перыяд, з’яўляюцца, у прыватнасці, назвы месяцаў, якія выкарыстоўваліся на старонках „НД” і „НН”. 1906–1907 гг., перыяд станаўлення першых беларускіх газет, быў пачаткам дастатковая працяглага працэсу нармалізацыі сістэмы назваў месяцаў у беларускай літаратурнай мове.

Паколькі пытанне аб фарміраванні нацыянальнай сістэмы каляндарных назваў з’яўляецца адным з ключавых у гісторыі беларускай літаратурнай мовы, яму ў навуцы дагэтуль надавалася пэўная ўвага, але не вычарпальная. Што датычыць „НД”, то яе змест пад гэтым вуглом не аналізаваўся зусім. „НН” разглядалася мовазнаўцамі ў гэтым кантэксле (Kramko, Úrèvič, Anovič, 1963, s. 138–139; Anisim, Kryuko, 2005, s. 223–225; Prenner, 2016, s. 210–222; Prenner, 2018, s. 240–242), але не ва ўсіх дэталях.

Варта адзначыць, што ў (старабела)рускай мове назвы месяцаў былі прадстаўлены перш за ўсё лексемамі лацінскага паходжання (тут і далей яны абазначаюцца лацінскімі лічбамі – ад I да XII), параўн.: *фебруара* > **фебруаръ*, *фебруарія* > **фебруарий*, *февруарія* > **февруарій* ‘II’, *секстиль* ‘VIII’, *септемберъ* ‘IX’, *октоберъ* ‘X’, *новемберъ* ‘XI’, *дэцэмбръ* ‘XII’, а таксама польскага, параўн.: *стычня* > **стычень* ‘I’, *лютаго* > **лютый* ‘II’, *кветень*, *кветня* ‘IV’, *чэрвца* > **чэрвецъ* ‘VI’, *серпень* ‘VIII’, *весені*, *во вресні*; *врешні* > **врешень* ‘IX’, *паздерникъ*, *паздерника* ‘X’, *крудень*, *крудня*; *грудня* > **грудень* ‘XII’, і нямецкага, параўн.: *марцъ* ‘III’ (хаця першакрыніцай слова з’яўляецца лацінская мова, а запазычванне адбывалася з польскай) (Bulyka, 1972, s. 69, 145, 152, 197, 234, 297, 310, 336; Bulyka, 1980, s. 156–157). Зрэшты, у „Леўсанскіх

литэрамі”; „Nasza Dola. Pierwsza biełaruskaja gazeta dla wioskowaho i miestowaho raboczago narodu. Wychodzić raz u tydzień polskimi i ruskimi literami”; «Наша Ніва. Першая беларуская газета з рэсункамі. Выходзіць раз у тыдзень рускими и польскими літэрэмі»; „Nasza Niwa. Pierwsza biełaruskaja gazeta z rysunkami. Wychodzić raz u tydzień polskimi i ruskimi literami”. Тое ж датычыць пазнейшага перыяду. У цытатах з прац іншых даследчыкаў захоўваюцца тыя формы назваў газет, якія імі выкарыстыяны. Таксама выкарыстоўваюцца арыгінальныя назвы іншых выданняў, захоўваюцца асаблівасці правапісу крыніц.

славенороссскомъ” (Кіеў, 1632 г.) Памвы Бярынды адзначана як адпаведнік польскага слова *червець* лексема *чэрвень* з сіnonімам *чэрвель* (Bulyka, 1972, s. 356), аднак гэту лексему, магчыма, варта разглядаць у кантэксле больш шырокіх (старарабела)руска-польскіх сувязей, а менавіта, з улікам стараўкраінскага матэрыялу.

Паколькі пераемнасць паміж беларускай літаратурнай мовай пачатку XX ст. і (старарабела)рускай пісьменнасцю не назіраецца (калі не лічыць асобных з'яў) (Žuraŭski, Kramko, 1972, s. 144; Lemcūgova, 2005, s. 14–20), то на старонках першых беларускіх газет „адбывалася выпрацоўка беларускіх назваў месяцаў, дзе праявілася і сувязь з рускім і польскім назвамі, і імкненне выпрацаваць свае, адметныя назвы, апіраючыся на жывую народную моўную стыхію” (Kramko, Urèvič, Anovič, 1963, s. 138).

Пытанні паходжання і этымалогіі беларускіх назваў месяцаў больш прадметна разгледжаны ў іншых даследаваннях (Bulyka, 1980, s. 156–157; Prenner, s. 2016, 210–222), таму ў гэтай працы мы засяродзімся на лексічнай і правапіснай варыянтнасці ў 1906–1907 гг. У гэты перыяд на старонках газет „НД” і „НН” можна вылучыць „паказальныя прыклады” працэсу фарміравання ўласнабеларускай сістэмы назваў месяцаў праз пераходную стадью іх „сінанімічных радоў” (Anisim, Kryuk, 2005, s. 223).

Аналіз прапанаванай для разгляду лексікі зроблены з выкарыстаннем наступных метадаў даследавання: лінгвістычнага апісання, рэтраспектыўнага метаду рэканструкцыі лексікі мяжы XIX – XX стст., статыстычнага метаду аналізу шырокага матэрыялу з газет і інш. Для аналізу выкарыстаны ўсе нумары „НД” за 1906 г., усе нумары „НН” за 1906–1907 гг., а таксама матэрыялы па нумарах да 1915 г., апрацаваныя і выдадзеныя іншымі даследчыкамі (Lemcūgova, 2003–2019; Anisim, Kryuk, 2005, s. 163–265; Prenner, 2016). Газеты выходзілі штотыдзень рэгулярна, за выключэннем „НД”, якая канфіскоўвалася і прыпыняла выхад (Korbut, 2023c, с. 101–141).

Варыянты назваў месяцаў на старонках „Нашай Долі” і „Нашай Нивы”

Ніжэй перад двукроп’ем прыводзіцца праўдападобныя зыходныя (беларускія (дыялектныя), рускія, польскія) формы назваў месяцаў, з якіх былі ўтвораны газетныя беларускамоўныя формы, якія цытуюцца дакладна паводле арыгінальнай арфаграфіі (прыклады з „НД” выдзелены патоўшчаным шрыфтам).

I:

- рус. январь і пол. *styczeń*: январа (стычня) (НН, 1906, 7); *janwara (stycznia)* (NN, 1907, 1, 5); *u styczniu (janwary)* (NN, 1907, 8); *8 stycznia (janwara)* (NN, 1907, 35);
- рус. январь: *9 janwara* (NN, 1907, 3); *janwarskaja knižka* (NN, 1907, 11);
- пол. *styczeń*: *da 1 stycznia 1907 hodu* (NN, 1907, 21);

бел. *студзень* і рус. *январь*: *25 studnia (janwara)* (NN, 1907, 7).

У „НН” назва I месяца года атрымала наступнае развіццё:

1908 г. – *stycznia*; 1909 г. – *janwara / января*; 1910–1912 гг. – *studnia (janwara) / студня (январа)*; 1913–1915 гг. – *студня* (Anisim, Kryukov, 2005, s. 223–224; Prenner, 2016, s. 211–212; Prenner, 2018, s. 241).

Аўстрыйская беларусістка Марыя Катахына Прэнэр піша, што „НН” w latach 1907 i 1908 [...] używała nazwy miesięcy w dopełniaczku na podstawie języka rosyjskiego, *января*, oraz na podstawie języka polskiego, czyli *stycznia*. [...] Od 1910 do 1912 roku w obu wydaniach pojawia się własna nazwa białoruska, mianowicie *studzień* – *studnia / студня*, która była uzupełniana rosyjskim odpowiednikiem w nawiasach (Prenner, 2018, s. 241).

Аднак з прыведзеных прыкладаў вынікае, што форма *студня* (р. скл.) была ўжыта ўпершыню яшчэ ў сёмым нумары „НН” за 1907 г.

II:

рус. *февраль* і пол. *luty*: *февраля (лютаго)* (НН, 1906, 6); *lutaho (fiewrala)* (NN, 1907, 5, 7); *15 fieūrala (lutaho)* (NN, 1907, 11);

пол. *luty* або бел. *люты*: *u lutym miesiacy* (NN, 1907, 1);

рус. *февраль*: *2-ho fieūrala; 20 fiewrala* (NN, 1907, 10).

На старонках „НН” назва II месяца мела пазней наступныя формы:

1908 г. – *lutaho*; 1909 г. – *fiewrala (февраля)*; 1910–1912 гг. – *lutaho (fiewrala) / лютаго (февраля)*; 1913–1915 гг. – *лютаго* (Anisim, Kryukov, 2005, s. 225; Prenner, 2016, s. 212).

III:

пол. *marzec*: *2 (15) marca* (NN, 1907, 8); *Spierszaho marca* (NN, 1907, 10); *jeszcze ū pałowi marca* (NN, 1907, 15); *U marcy miesiacy* (NN, 1907, 16).

У „НН” III месяц пазней называўся:

1908–1909 гг. – *marca / марта*; 1910–1912 гг. – *sakawika (marca) / сакавіка (марца)*; 1913–1915 гг. – *марца*. Адзначана з’яўленне ў 1908 і 1910 гг. формы *marta / марта*, у 1910 г. – *сакавік* (Anisim, Kryukov, 2005, s. 223, 225; Prenner, 2016, s. 213–214; Prenner, 2018, s. 241–242).

IV:

рус. *апрель*: *18 aprela* (NN, 1907, 5, 12); *u apreli miesiacy* (NN, 1907, 10);

пол. (уст.) *apryl*: *(6) 19 apryla* (NN, 1907, 14).

На старонках „НН” назва IV месяца года адзначана таксама ў гэткіх варыянтах:

1908 г. – *apryla / апрыля*; 1909 г. – *aprela; apryla / апрэля; апрыля*; 1910–1912 гг. – *krasawika (aprela) / красавіка (апрэля); красавіка (апрыля)*; 1913–1915 гг. – *красавіка* (Anisim, Kryukov, 2005, s. 223–225; Prenner, 2016, s. 214).

V:

рус. *май* і пол. *maj: da 1-ho maja* (NN, 1907, 16); *ū palowi maja* (NN, 1907, 20).

Назва V месяца года ў „НН” вагалася:

1908–1909 гг. – *maja / maja*; 1910 г. – *trawienia (maja) / травеня (мая); траўня; траўня; трауния;* 1911 г. – *trawnia (maja) / травня (мая); 1912 г. – trañnia (maja) / трауня (мая); мая;* 1913–1915 гг. – *мая* (Anisim, Kryuk, 2005, s. 224–225; Prenner, 2016, s. 215).

VI:

рус. *июнь: junia* (NN, 1907, 21, 22, 31);

бел. *чэрвень* і рус. *июнь: 8 (21) czerwienia (junia)* (NN, 1907, 22); *Za juń (czerwień)* (NN, 1907, 25).

На старонках „НН” назва VI месяца года доўгі час мела розныя формы:

1908 г. – *czerwienia / июня; 1909 г. – junia / юня; 1910 г. – čerwienia (junia) / чэрвеня (юня); 1911 г. – čerwienia / чэрвеня; 1912 г. – čerwienia (junia) / чэрвеня (юня); 1913–1915 гг. – чэрвень* (Anisim, Kryuk, 2005, s. 224–225; Prenner, 2016, s. 216).

VII:

бел. *ліпень* і рус. *июль: липеня (юля) = lipienia (juli) [sic!]; іюля (липеня) = jula (lipnia)* (НД, 1906, 1; ND, 1906, 1); *27 jula (lipnia); 27 jula (lipenia)* (NN, 1907, 26);

бел. *ліпень: da 1-ho lipnia* (NN, 1907, 26);

рус. *июль: ciahnie na sud 30 jula* (NN, 1907, 26); *1-e jula ū Rasiei* (NN, 1907, 29);

пол. *lipiec: 6 (19) lipca 1907 r.* (NN, 1907, 24).

На старонках „НН” назва VII месяца года атрымала наступнае развіццё:

1908 г. – *lipnia; липня (юля); 1909–1910 г. – lipnia (jula) / ліпня (юля); 1911–1912 гг. – lipnia (jula) / ліпня (юля); 1910–1912 гг. – жыцень; 1913–1915 гг. – ліпня* (Anisim, Kryuk, 2005, s. 224–225; Prenner, 2016, s. 217; Prenner, 2018, s. 242).

VIII:

рус. *август* і пол. *sierpień: 6 aŭgusta (sierpnia)* (NN, 1907, 27); *10 aŭgusta (серпня)* (NN, 1907, 28);

рус. *август: awhusta = августа* (ND, 1906, 1; НД, 1906, 1); з *аугуста* (НД, 1906, 6); *19 aŭhusta ū Minsku* (NN, 1907, 29); *ū miesiacy aŭhuście* (NN, 1907, 31);

пол. *sierpień: 17 (30) sierpienia* (NN, 1907, 27); *31 серпня 1907 г.* (НН, 1907, 28).

У „НН” VIII месяц года пазней быў прадстаўлены лексемамі:

1908 г. – *sierpnia; 1909 г. – aŭhusta / aŭgusta; 1910 г. – sierpnia (awhusta); auhusta / серпня (августа); аугуста; 1911 г. – aŭhusta / aŭgusta; 1912 г. – žniūnia (aŭhusta) / жніўня (аўгуста); жніўня (аугуста); 1913–1915 гг. – жніўня* (Anisim, Kryuk, 2005, s. 225; Prenner, 2016, s. 218; Prenner, 2018, s. 242).

IX:

бел. *верасень* і рус. *сентябрь*: *sienciabra* (*wiereśnia*) (NN, 1907, 30, 33);
 рус. *сентябрь*: *сенцябра* = *sienciabra* (НД, 1906, 1; ND, 1906, 1); *сенцябры* = *sienciabra* (НД, 1906, 1, 2; ND, 1906, 1, 2); *сенцябра* (НД, 1906, 6; НН, 1907, 28); *sienciabra* (NN, 1906, 2; 1907, 5, 22, 30); *19 sienciabria* (NN, 1907, 30).

Назва IX месяца года ў „НН” мела ў наступныя гады такія варыянты:
 1908 г. – *sienciabra*; 1909 г. – *sienciabra* / *сенцябра*; *сенцябра*; 1910 г. – *wieresnia* (*sientiabra*) / *вересня* (*сенцябра*); *верэсьня*; 1911 г. – *sienciabra* / *сенцябра*; *wieresnia* / *верэсьня*; 1912 г. – *wiereśnia* (*sienciabra*) / *верэсьня* (*сенцябра*); 1913–1914 гг. – *верэсьня* (Anisim, Kryuk, 2005, s. 224–225; Prenner, 2018, s. 219).

X:

бел. *кастрычнік* і рус. *октябрь*: *Akciabra* (*Kostrycznika*) (NN, 1906, 1);
 рус. *октябрь*: у *акцябры* = и *akciabry* (НД, 1906, 2; ND, 1906, 2); *акцябра* = *akciabra* (НД, 1906, 3; ND, 1906, 3); *акцябра* (НД, 1906, 6); *akciabra* (NN, 1906, 2; 1907, 1, 5, 27, 29, 31); „*partij 17 akciabra*”; *Partija „17 aktiabra”* (NN, 1907, 13); ў тым же *akciabry hetaho hoda* (NN, 1907, 33).

У „НН” назва X месяца адзначана пазней у наступных формах:
 1908–1909 гг. – *akciabra* / *акцябра*; 1910 г. – *kastryčnika* (*aktiabra*) / *кастрычніка* (*октябра*); у *кастрычніку*; 1911 г. – *kastryčnika* / *кастрычніка*; 1912 г. – *kastryčnika* (*akciabra*) / *кастрычніка* (*акцябра*); 1913–1914 гг. – *кастрычніка* (Anisim, Kryuk, 2005, s. 224–225; Prenner, 2018, s. 220).

XI:

бел. *лістапад*: *listapada* (NN, 1907, 33, 35, 36);
 бел. *лістапад* і рус. *ноябрь*: *listapada* (*nojabra*) (NN, 1906, 4);
 пол. *listopad* і рус. *ноябрь*: *listopada* (*nojabra*) (NN, 1906, 1, 2); *листопада* (*ноябра*) (НН, 1906, 3);
 рус. *ноябрь*: *najabra* (ND, 1906, 5; NN, 1907, 22, 32, 35); *наябра* (НД, 1906, 6); 23 (6) *nojabra 1907 r.* (NN, 1907, 34); *10 najabria 1906 h.* (NN, 1907, 33); *Unajabry* (NN, 1907, 29);
 пол. *listopad*: 8 *listopada sabrali schod* (NN, 1907, 34).

На старонках „НН” назва XI месяца года паступова стабілізавалася:
 1908 г. – *najabra*; 1909 г. *najabra* / *наябра*; 1910 г. – *listapada*; *nojabra* / *лістапада* (*ноябра*); *лістапада* (*наябра*); 1911 г. – *listapada* / *лістапада*; 1912–1914 гг. – *лістапада* (Anisim, Kryuk, 2005, s. 224–225; Prenner, 2016, s. 221).

XII:

бел. *снежань* і рус. *декабрь*: *снежня* (*дзекабра*) (НН, 1906, 6); *dziekabra* (*sniežnia*) (NN, 1907, 1);

рус. *декабрь* і пол. *grudzień*: *грудня* (*дзекабра*) (НН, 1906, 3, 6); 22 *hrudnia* (*dziekabra*) (НН, 1907, 35); *dziekabra* (*hrudnia*) (НН, 1907, 1); *u hrudniu* (*dziekabry*) (НН, 1906, 4);
 рус. *декабрь*: ***дзекабра*** (НД, 1906, 6); Z 11 *dziekabra* (НН, 1907, 5);
 пол. *grudzień*: *Hrudzienia* (НН, 1906, 4); 7 (20) *hrudnia* 1907 r. (НН, 1907, 35).

У „НН” назва XII месяца года развівалася ў гэткім кірунку:

1908 г. – *hrudnia* (*dziekabra*) / *грудня*; 1909 г. – *dziekabra* / *дзекабра*; 1910 г. – *snieżnia* (*dziekabra*); *diekabra* / *сънежня* (*декабра*); 1911 г. – *snieżnia* / *сънежня*; 1912–1914 гг. – *сънежня* (Anisim, Kryuk, 2005, s. 224–225; Prenner, 2016, s. 222; Prenner, 2018, s. 242).

На старонках „НД” прадстаўлены толькі назвы VII – XII месяцаў, таму поўная карціна ўсяго календара на матэрыялах гэтага выдання не можа быць рэканструявана. Да таго ж, апрача VII месяца, для якога выкарыстоўваюцца дзве назвы – беларуская *ліпеня* (*lipienia*, *lipnia*) і запазычаная з рускай мовы *juli* (*юля*, *jula*, *iюля*), VII – XII месяцы прадстаўлены лексемамі, запазычанымі з рускай мовы: *awhusta* (*августа*, з *аугуста*; *сенцябра*, *сенцября*, *sienciabrah*; *акцябра*, *akciabrah*, у *акцябры*, *и akciabry*; *наябра*, *najabrah*; *дзекабра*).

Усе формы назваў месяцаў, якія выкарыстоўваліся ў 1906–1907 гг. у першых беларускіх газетах, можна прадставіць у наступнай табліцы (з улікам сучасных назваў і форм, якія выкарыстоўваліся ў „НН” у 1912–1915 гг., г. зн. у перыяд адноснай стабілізацыі лексічных і арфаграфічных норм).

Табліца 1. Назвы месяцаў у сучаснай беларускай літаратурнай мове, „Нашай Долі” (1906), „Нашай Ніве” (1906–1907) і „Нашай Ніве” (1912–1915)

Сучасная беларусская літаратурная мова ў н. і р. скл.	„НН” (1912–1915)	„НД” (1906) і „НН” (1906–1907)		
		бел.	рус. > бел.	пол. > бел.
I (студзень, студзеня)	<i>студня</i> ; <i>январа</i>	<i>studnia</i>	<i>январь > январа</i> (<i>janwara</i>)	<i>styczeń > стычня</i> (<i>stycznia</i>)
II (люты, лютага)	<i>лютаго</i> ; <i>февраля</i>	<i>лютаго</i> (<i>lutaho</i>)	<i>февраль ></i> <i>февраля</i> (<i>fiewrala</i> , <i>fieūrala</i>)	<i>luty > лютаго</i> (<i>lutaho</i>)
III (сакавік, сакавіка)	<i>сакавіка</i> ; <i>марца</i>			<i>marzec > marca</i>
IV (красавік, красавіка)	<i>красавіка</i> ; <i>апрэля</i> , <i>апрыля</i>		<i>апрель > aprela</i>	<i>apryl [уст.] ></i> <i>apryla</i>
V (май, мая)	<i>трауня</i> ; <i>мая</i>		<i>май > maja</i>	<i>maj > maja</i>
VI (чэрвень, чэрвеня)	<i>чэрвеня</i> ; <i>іюня</i> , <i>junia</i>	<i>czerwień</i> , <i>czerwienia</i>	<i>июнь > juní, junia</i>	
VII (ліпень, ліпеня)	<i>ліпня</i> ; <i>жыцень</i> ; <i>юля</i>	<i>lipienja</i> (<i>lipienia</i> , <i>lipnia</i>)	<i>июль > iюля, юля</i> (<i>juli, jula</i>)	<i>lipiec > lipca</i>

VIII (жнівень, жніўня)	жніўня; аўгуста		август > аўгуста, аугуста, аўгуста (aūgusta)	sierpień > серпня (sierpnia, sierpienia)
IX (верасень, верасня)	верэсьня; сенцябра	wiereśnia	сентябрь > сенцябра, сенцября (siencja- bra, sienciabria)	
X (кастрычнік, кастрычніка)	кастрычніка; акцябра	kostrycznika	октябрь > akciabra	
XI (лістапад, лістапада)	лістапада	listapada	ноябрь > наябра (najabra, nojabra)	listopad > листопада (listo- pada)
XII (снежань, снежня)	сънежня	снегся (snieżnia)	декабрь > дзекабра (dziekabra)	grudzień > грудня (hrudnia, hrudzienia)

Практыка сістэматычнага ўжывання назваў месяцаў у беларускай літаратуранай мове звязана менавіта са з’яўленнем перыядычнага друку на ёй. Адпаведна, узнікла аб’ектыўная патрэба фарміравання нацыянальнай сістэмы гэтых назваў. Яна не магла скласціся адразу: спачатку адбываўся ў многім стыхійны выбар тых або іншых назваў і іх форм, і гэты працэс расцягнуўся на гады.

Няцяжка заўважыць, што назвы месяцаў, якія выкарыстоўваліся ў „НД” і „НН”, – гэта ў значнай ступені запазычанні з рускай і польскай моў. З разгледжаных прыкладаў відаць, што на працягу 1906–1907 гг. у беларускамоўнай прэсе не было выкарыстана беларускіх назваў III–V, VIII месяцаў; рускай формамы назвы III месяца; польскіх форм назваў IX–X месяцаў. Самабытнымі беларускімі назвамі месяцаў, якія не маюць аналагу у польскай і рускай мовах, можна прызнаць толькі тры – I, X, XII: *studnia*, *kostrycznika*, *снегся* (*snieżnia*) (р. скл.). Пры гэтым нельга не адзначыць, што існуе меркаванне аб tym, што ў выніку ўплыву польскай мовы на беларускую, які праяўляўся не толькі ў прымым запазычванні, а і ў калькаванні, беларуская назва X месяца таксама можа быць паланізмам: бел. *кастрычнік* < *кастрыца* < слав. **kostrica*, пол. *październik* < *paździerz*, а таксама серб.-харв. дыял. *pazdernik* < слав. **pazderje* ‘адходы льну, які апрацоўваецца восенню’ (Labko, 1988, s. 298).

Такім чынам, назвы месяцаў у беларускамоўным друку перш за ўсё базаваліся на рускай, у другую чаргу – на польскай літаратурных мовах і ў апошнюю чаргу на беларускай дыялектнай аснове. Пры гэтым, беларускія назвы II, XI месяцаў супадаюць з польскімі, а VI, VII, IX этымалагічна звязаны з польскімі.

***Словарь белорусского наречия Ивана Насовіча як магчымая
крыніца беларускіх дыялектных назваў месяцаў на старонках
„Нашай Долі” і „Нашай Нивы”***

Варта задацца пытаннем, адкуль паходзяць беларускія дыялектныя назвы месяцаў на старонках „НД” і „НН”. Можа, з узусу супрацоўнікаў рэдакцый газет іх аўтараў? Аднак многія з іх паходзілі з польскамоўнага асяроддзя (Алаіза Пашкевіч, Антон Лявіцкі і інш.), нават нарадзіліся не на беларускамоўнай тэрыторыі (напрыклад, фактычныя заснавальнікі і рэдактары газет Ян і Антон Луцкевічы), прайдападобна, беларуская мова не для ўсіх іх была родная (першая) (Ян Луцэвіч пачынаў пісаць па-польску) (Kazakevič, Asadčy, 2011, s. 87–114; Korbut, 2023a, s. 68–90). З другога боку, цяжка сказаць, з якіх дыялектаў беларускай мовы маглі паходзіць тыя або іншыя формы, хто менавіта з аўтараў і рэдактараў выкарыстоўваў тыя або іншыя лексемы.

Аднак, улічваючы, што дзеячы беларускага нацыянальнага руху гадаваліся на беларусазнаўчай літаратуры XIX ст., то крыніцамі папаўнення лексічнага складу беларускай мовы, як аўтарскай, так і газетнай, маглі быць фальклорныя зборнікі, слоўнікі.

Напрыклад, такой крыніцай мог быць *Словарь белорусского наречия*, укладзены Іванам Насовічам і выдадзены ў 1870 г. (Nosovič, 1870). У ім сустракаюцца наступныя формы (словаўжыванне можна датаваць, кіруючыся часам збору матэрыялу, першай паловай – сярэдзінай XIX ст.; аднак у слоўніку не дадзена лакалізацыя паходжання той або іншай лексемы):

I – *съченъ* [...]. Старинное название мѣсяца Января [...]. Простолюдины большою частію употребляютъ древнія названія мѣсяцевъ (s. 631);

II – *лютый* [...] (рѣдко употр.); Простолюдины большою частію употребляютъ древнія названія мѣсяцевъ (s. 275, 631);

III – 1) *соковикъ*; 2) *стычень* [...]. Мѣсяцъ Мартъ [sic!]; 3) *Марецъ*; въ *Марцу*; марцовый; 4) Простолюдины большою частію употребляютъ древнія названія мѣсяцевъ. [...] Березовикъ (s. 280–281, 620, 631);

IV – 1) *красовикъ* [...] (стар. назв. Мѣсяца Апрѣля или Квѣтня); 2) Простолюдины большою частію употребляютъ древнія названія мѣсяцевъ. [...] Квѣценъ” (s. 252, 631); V – въ *Маю* (s. 280);

VI – *червецъ* [...]. (Старинное название мѣсяца Іюня); Простолюдины большою частію употребляютъ древнія названія мѣсяцевъ (s. 631, 697);

VII – *липецъ* [...] стар. название мѣсяца Іюля, очень рѣдко употребляемое; Простолюдины большою частію употребляютъ древнія названія мѣсяцевъ (s. 268–269, 631);

VIII – *серпень* [...]. Древнее название мѣсяца Августа, и нынѣ употребляемое простолюдинами; Простолюдины большою частію употребляютъ древнія названія мѣсяцевъ (s. 578, 631);

- IX – вресень [...]. (*Время осени*) мѣс. Сентябрь. Употребляется шляхтою; Простолюдины большою частію употребляютъ древнія названія мѣсяцевъ (s. 70, 631);
- X – Простолюдины большою частію употребляютъ древнія названія мѣсяцевъ. [...] Паздзерникъ (s. 631);
- XI – листопадъ [...]. Слово старинное, иногда и нынѣ употребляемое; Простолюдины большою частію употребляютъ древнія названія мѣсяцевъ (s. 269, 631);
- XII – 1) грудзень [...] (рѣдко употр.); 2) Простолюдины большою частію употребляютъ древнія названія мѣсяцевъ. [...] Студзень (s. 122, 631).

Звяртае на сябе ўвагу, што I. Насовіч выкарыстоўваў назвы, якія з'явіліся на старонках „НН” у 1906–1907 гг. (люты, Марецъ, въ Маю, ліпецъ, серпень, лістападъ, грудзень), у т. л. у блізкай форме (вресень); у іншым значэнні (стычень ‘III’, Студзень ‘XII’; парад. пол. *styczeń* ‘I’, суч. бел. *студзень* ‘I’); сустракаюцца ў „НН” пазней (соковікъ, красовікъ); не фігуруюць увогуле ў беларускіх газетах (съченъ, Березовікъ, Квіценъ, чэрвецъ, Паздзерникъ). У „НД” лексем, якія б супадалі з сабранымі I. Насовічам, не адзначана.

Нельга не дадаць, што значную частку агульных лексем са слоўніка I. Насовіча і першых беларускіх газет складаюць паланізмы. I. Насовіч, з аднаго боку, слова *серпень* ‘VIII’ адносіў да мовы „простолюдиновъ”, а *вресень* – да мовы шляхты, а ўвогуле, значную частку слоў – да старадауніх або рэдкіх ва ўжытку (лютый, красовікъ, чэрвецъ, ліпецъ, серпень, лістападъ, грудзень). У той жа час у іншым месцы слоўніка яго ўкладальнік пісаў, што „простолюдины большою частію употребляютъ древнія названія мѣсяцевъ”, прыводзячы ў парадку ад I да IV адпаведна наступныя лексемы: *Съченъ*; *Лютый*; *Березовікъ* (націск на апошні склад); *Квіценъ*; і ад VI да XII: *Чэрвецъ*; *Ліпецъ*; *Серпень*; *Вресень*; *Паздзерникъ*; *Лістападъ*; *Студзень* (Носовічъ, 1870, с. 631). Як бачым, I. Насовіч быў або непаслядоўны, або няуважлівы, напрыклад, харкторызуючы тут *вресень* як назну ў мове „простолюдиновъ”. У (старабела)рускай мове адзначаны формы *вресень*, *врешень*, у стараўкраінскай мове – *весенъ*, *вересень*, якія лічацца запазычаннямі з пол. *wrzesień* (Mihnevič, 1980, s. 85).

Як сведчаць даныя Этымалагічнага слоўніка беларускай мовы (Mihnevič, 1980, s. 85; Крайчук, 1985, s. 234; Labko, 1988, s. 297–298; Martynaŭ, 1989, s. 113; Lučys-Fedareč, 1990, s. 9; Avilava, 2006, s. 294; Mal'ko, 2008, s. 68–69, 235; Mal'ko, 2010, s. 325), менавіта слоўнік I. Насовіча фіксуе самыя старыя (архаічныя) з запісаных дагэтуль дыялектных назваў месяцаў у беларускай мове. Гэта дае падставы меркаваць, што на старонках „НН” у 1906–1907 гг. і пазней, праўдападобна, выкарыстаны менавіта лексемы, занатаваныя I. Насовічам (каля яны супадаюць у слоўніку і газетах).

Табліца 2. Назвы месяцаў, якія супадаюць у *Словарь белорусскага наречія* Івана Насовіча (1870), „Нашай Ніве” (1906–1907) і „Нашай Ніве” (1912–1915), і ў сучаснай беларускай літаратурнай мове

<i>Словарь белорусскага наречія</i> Івана Насовіча (1870)	„НН” (1906–1907)	„НН” (1912–1915)	у сучаснай беларускай літаратурнай мове
лютый	лютаго (<i>lutaho</i>)	лютаго	люты
Марецъ; соковикъ	marca	марца; сакавіка	сакавік
красовикъ		красавіка	красавік
въ Маю	maja	мая	май
липецъ	lipca		
серпень	серпня (<i>sierpienia, sierpnia</i>)		
вересень	wiereśnia	верэсьня	верасень
листопадъ	листопада (<i>listopada, listapada</i>)	лістапада	лістапад
грудзень	грудня (<i>hrudnia, hrudzienia</i>)		

З выкладзеных у табліцы даных можна зрабіць вывод, што ў сучаснай беларускай мове замацаваліся чатыры назвы месяцаў, якія прыведзены І. Насовічам і сустракаюцца на старонках „НН” у 1906–1907 гг. (выдзелены ў табліцы па-тоўшчаным шрыфтом). К 1912–1915 гг. у „НН” замацаваліся яшчэ дзве назвы, што супадаюць з лексемамі, зафіксаванымі І. Насовічам.

Да пытання аб паходжанні і распаўсюджанасці назваў месяцаў у беларускіх дыялектах

Між тым, вельмі цяжка адказаць на пытанне, якія яшчэ назвы месяцаў маглі функцыянуваць у беларускай дыялектнай мове, але не былі зафіксаваны І. Насовічам. Цікава, аднак, адзначыць, што, напрыклад, у рускамоўным (з беларусізмамі) пісьме ад 1957 г. (у арыгінале дзве даты: *20 октября; 21 XI [sic!]* 57) прадзеда аўтара – шляхціца паводле паходжання Аляксандра Стэфанавіча Корбута, які нарадзіўся ў 1881 г. і жыў у в. Квасынічы сучаснага Слуцкага раёна, выкарыстана лексема *кастрычніка* (р. скл.) у наступным кантэксце: *21-го окт. баба поеде у Новыя сады [?] есть там баба то может что привезе какое. что она дасть то быть может придется приехать раньше кастрычника.* У сувязі з тым, што ў лісце прысутнічае назва месяца *октября* (р. скл.), якая храналагічна (у цяперашнім часе) папярэднічае словаму *кастрычніка*, якое ўжыта ў будучым часе, – гэта дазваляе выказаць меркаванне аб магчымым значэнні апошняга ‘XI’. І хаця ў І. Насовіча слова **кастрычнікъ* не адзначана, з’яўленне лексемы

ў першым нумары „НН” за 1906 г. – 19 *Akciabra (Kostrycznika)* („Oko”, 1906, s. 6), падмацаванае прыкладам са шляхецкай гаворкі Слуцкага раёна, сведчыць пра паходжанне гэтай назвы з рэальнага беларускамоўнага ўзусу канца XIX – першай паловы XX ст. Праўда, у навуковай літаратуры выказвалася меркаванне аб tym, што *кастрычнік* з'яўляецца калькай пол. *październik* (Labko, 1988, s. 297–298), аднак аналіз этымалогіі і семантыкі данага слова выходзіць па-за рамкі гэтага даследавання.

Пошуку ў дыялектах крыніц лексем, якія абазначаюць назвы месяцаў на старонках першых беларускіх газет, можна паширыць за кошт г.зв. краёвых слоўнікаў, падрыхтаваных беларускімі мовазнаўцамі ў сярэдзіне – другой палове 1920-х гг. на падставе запісаў лексікі ад асоб, якія былі равеснікамі „НД” і „НН” на Віцебшчыне, Чэрвенышчыне і ўсходній Магілёўшчыне (Kas’párovíč, 1927, s. 186; Šatérník, 1929, s. 153, 155; Bál’kevíč, 1970, s. 250, 255, 260, 494).

Натуральная, нельга сцвярджаць адназначна пра непасрэдную сувязь запісанных слоў з мовай газет, аднак варта звярнуць увагу на гэтыя крыніцы, якія дадаюць пэўныя дэталі да карціны фарміравання сістэмы агульнанацыянальных назваў месяцаў і іх вытокаў.

Табліца 3. Назвы месяцаў у „Нашай Долі” (1906), „Нашай Ніве” (1906–1907) і „Нашай Ніве” (1912–1915), і „краёвых” слоўніках другой паловы 1920-х гг.

Назвы месяцаў у „НД” (1906) і „НН” (1906–1907)	Назвы месяцаў у „НН” (1912–1915)	Назвы месяцаў у „краёвых” слоўніках другой паловы 1920-х гг.
лютаго (<i>lutaho</i>)	лютаго	лютый [Мілаславічы, Клімавіцкі раён]
<i>marca</i>	марца	марац [Русінава, Сеніненскі раён; в. Стárына, Смілавіцкі раён]; <i>маріц</i> [Мілаславічы, Клімавіцкі раён]; <i>у марыцы</i> [Буліна, Касцюковіцкі раён]; <i>у марыцэ</i> ; <i>марцовы</i> [Пірагова, Мсціслаўскі раён]
<i>maja</i>	мая	май [в. Стárына, Смілавіцкі раён; Паходавічы, Чэрыкаўскі раён]
<i>czerwień; czerwienia</i>	чэрвеня	чэрвіня [Куляшоўка, Клімавіцкі раён]
<i>lipenja</i> (<i>lipienia, lipnia</i>)	ліпня	ліпеня [Мсціслаў]
<i>kostrycznika</i>	кастрычніка	<i>Кастрычнікавую рывалюцыю</i> [Мсціслаў]
<i>listopada</i> (<i>listopada, listapada</i>)	лістапада	<i>лістыпад</i> [Вярбоўка, Раснянскі раён]; <i>у лістыпадзі</i> [Мсціслаў]

У прыведзенай табліцы не ўсе лексемы могуць быць „народнымі”, уласна дыялектнымі. Думаецца, у выпадку прыкладаў, запісаных у Мсціславе, яны могуць паходзіць ад асоб, якія валодалі беларускай літаратурнай мовай. Пра гэта можа сведчыць запісаны выраз: *У лістыпадзі съяўткуюць Кастрычнікавую рывалюцыю* – як па форме (гэта можа пацвярджаць тагачасная літаратурная норма,

найбольш распаўсюджаная ў друку: *Кастрычнікавая рэвалюцыя (рэволюцыя)²*, так і па лозунгавасці зместу.

У сваю чаргу, беларускі мовазнавец Іосіф Воўк-Левановіч у 1920-я гг. лічыў, што „замест студзень, люты, сакавік, красавік і г. д. народ гаворыць: январ, фляўраль (люты – толькі ў прыказцы), марац, апэрль альбо апрапль, май, юнь, юль, аўгуст і г. д.”. Гэты погляд, здавалася б, падмацоўваеца ўзусам першых беларускіх газет 1906–1907 гг. Аднак І. Воўк-Левановіч (2010, с. 364) не ўда-кладняе арэала распаўсюджання прыведзеных слоў і часу іх бытавання, у той жа час яго сведчанне контрастуе з данымі, прыведзенымі І. Насовічам.

На жаль, адсутнасць матэрыялаў па назвах месяцаў у дыялекталагічных атласах, выдадзеных у другой палове XX ст. (Avanesai, 1963a; Avanesai, 1963b; Biryla, 1994; Mackevič, 1979–1986; Mackevič, 1996; Mackevič, 1998), збядняе той агульны фон, на якім можна было б разгледзець эвалюцыю форм тых або іншых лексем.

У сучасных беларускіх гаворках ваколіц Вільні дыялектолаг Мірослаў Янковіяк адзначыў наступныя польскія паводле паходжання формы назваў месяцаў: *mażec, kwiecień, czerwiec* (Jankowiak, 2022, с. 142), якіх у першых беларускіх газетах 1906–1907 гг. не зафіксавана, аднак *Марець, Квіцень, чэрвець* прыводзіць І. Насовіч, што схіляе да меркавання пра наяўнасць пэўнага гістарычнага пласта каляндарнай лексікі ў беларускіх дыялектах. Адкрытым застаецца пытанне аб храналогіі яе з’яўлення ў той ці іншай гаворцы.

Аднак нельга не ўлічваць магчымасці ўплыву на лексіку беларускай прэсы тых гавораў, якія маглі чуць або якімі маглі карыстацца яе рэдактары і аўтары. Так, напрыклад, вядома, што заснавальнікі і рэдактары „НД” і „НН” браты Антон і Ян Луцкевічы нарадзіліся ў Шаўлях (цяпер Шаўляй у Літве), жылі ў Лібаве (цяпер Ліепая ў Латвіі), затым у Мінску, але яшчэ прыкладна з канца 1880-х гг. бавілі час „у летку на вёсцы ў бабак у Вілейскім павеце (у ваколіцах Краснага)” (*Žyc'ce i praca*, 1920, с. 5–7).

Вывучэнне лінгваграфіі тэкстаў першых беларускіх газет магло б праліць светло на многія дагэтуль цымяныя моманты ў гісторыі фарміравання сучаснай беларускай мовы, у тым ліку варыянтнасці ў ёй. У прыватнасці, звяртае на сябе ўвагу не толькі варыянтнасць лексем, у іх ліку назваў месяцаў, але і ваганні ў правапісе, параўн.: *listapada – listopada; сеньябра – сеньцябра – сенцябра; вересня – верэсьня*, што не заўсёды было абумоўлена ўплывам дыялектаў беларускай мовы, а скарэй этымалагічным правапісам, запазычаным з польскай і рускай моў.

² Параўн.: *Лютаяская і Кастрычнікавая рэвалюцыі* (Spadarožnik pa Mensku, [1930], с. 57), але: *пасцяля Кастрычніцкай рэвалюцыі* (Рароў, 1931, с. 334).

Заключэнне

Праблема варыянтнасці назваў месяцаў, распаўсюджанасці тых або іншых форм у дыялектах і іх судносін з лексемамі, якія замацаваліся ў літаратурнай мове, бадай, так і застанецца нівырашанай з-за недахопу крыніц. Як паказваюць апублікованыя даныя (*Pragrama pa vyuicčennu...*, 1950; *Instrukcyā pa zbirannu...*, 1959; Avanesai, 1963a, 1963b), задача збору назваў месяцаў не стаяла перад дыялектолагамі падчас комплекснага абледавання тэрыторыі Беларусі ў 1950–1960-я гг., калі яшчэ можна было спаткаць сучаснікаў „НД” і „НН”.

Увогуле, варта мець на ўвазе, што, магчыма, у масе сваёй у пачатку XX ст. непісьменным беларускамоўным соцыуме (у сярэднім пісьменнасць сярод беларусаў у 1897 г. складала 13,5%) (Tereškovič, 2004, s. 115), быў малавядомы той каляндэр з падзелам на дванаццаць месяцаў, якім карысталіся ў адукаваных слаях насельніцтва, з якімі мела контакт сялянства, – г. зн. у асяроддзі шляхты, звязанай у той ці іншай ступені з польскай моўна-культурнай традыцыяй. Гэтым і можа тлумачыцца інфільтрацыя ў беларускамоўны ўзус польскіх лексем. І. Насовіч спецыяльна амаль не агаворваў лексікі запазычанай з польскай мовы (Zaprudski, 2018, s. 29–31), аднак часам змяшчаў інфармацыю пра выкарыстанне пэўных слоў у мове шляхты. Тыя слова, якія ён адзначае як старадаўнія, відавочна, паходзяць з перыяду Рэчы Паспалітай. Аднак ад каго яны запісаны? Ад шляхты ці ад тых сялян, якія кантактавалі са шляхтаю? Гэта пытанне пакуль застаецца без адказу, аднак можа быць адной з гіпотэз.

Большасць жа сялян жылі паводле іншага календара – г. зв. земляробчага, у якім час дзяліўся на адрезкі паміж рознымі рэлігійнымі святамі, звязанымі з абрадамі і прыроднымі з'явамі, якія мелі свае назвы: *Каляда*, *Шчадрэц*, *Куція*, *Грамніцы*, *Масленіца* і г. д. (Gurski, 1990).

У 1906–1913 гг. назіралася нестабільнасць у практыцы выкарыстання тых або іншых форм назваў месяцаў. Хаця выказвалася меркаванне пра тое, што „сінанімічныя рады з назвамі месяцаў к пачатку 1912 г. [...] распаліся” і быццам бы „засталіся ў мове газеты [„НН”. – В.К.] толькі беларускія народныя назвы” (Anisim, Kryukо, 2005, s. 225), варта ўдакладніць, што ў асноўных рысах сістэма назваў месяцаў сучаснай беларускай мовы склалася на старонках „НН” крыху пазней – к 1913–1915 гг. Што магло гэтamu паспрыяць, даследчыкі данага перыяду ў гісторыі газеты не тлумачаць. Можна толькі выказаць здагадку, што праца ў якасці фактычных рэдактараў „НН” побач з адным з заснавальнікаў газеты Антонам Луцкевічам – у 1909–1914 гг. у якасці сакратара газеты Вацлава Ластоўскага, вядомага сваімі пурыйскімі поглядамі, а з 1914 г. у якасці афіцыйнага рэдактара – Яна Луцэвіча (Янкі Купалы), як выдатнага знаўца беларускай мовы, магла паспрыяць актывізацыі пэўных нармалізацыйных працэсаў унутры рэдакцыі выдання.

Аднак і пасля 1915 г. у беларускай літаратурнай мове назіралася вар’іраванне рада назваў. Так, пазней прапаноўваўся варыянт *съцюдзень* замест *студзень*,

вагалася словаўжыванне *май – травень, красавік – апрыль, чэрвень – чырвень*. Таксама гучала думка аб утварэнні прыметнікаў ад назваў месяцаў з асновай на *-нъ-* без *-ь-* перад суфіксам *-ск-*: *студзенскі, травенскі, чэрвенскі, ліпенскі, жнівенскі, верасенскі, сьнеганска* (Nazovy mesâcaў, 1943; Âščë raz pra nazovy, 1943). Усе падобнага роду прапановы кіраваліся прынцыпам адыходу ад „чужога ўплыву”, аднак гэты прынцып яшчэ не быў уласцівы беларускаму друку 1906–1907 гг.

Гледзячы на праблематыку рэтраспектыўна, варта адзначыць выкарыстанне ў беларускай літаратурнай мове з 1912 г. і дагэтуль пары сінонімаў для V месяца: *май* (Lukašanec, 2012b, s. 19) – *травень*. Апошняе слова ў сучасных слоўніках памячаецца як устарэлае (Sudník, 1982, s. 502; Klyška, 1993, s. 172; Kryúko, Sudník, 2002, s. 658; Lukašanec, 2012a, s. 730), аднак актыўна функцыянуе ў мове СМИ, маствацкай літаратуры і ў штодзённым маўленні, таму можна канстатаваць, што пачаты ў 1906 г. працэс фарміравання беларускай нацыянальнай нарматыўнай сістэмы назваў месяцаў яшчэ не завершаны. Пэўны разнабой назваў, які назіраўся ў пачатку XX ст. і часткова захаваўся ў пачатку XXI ст., можа сведчыць, абавіраючыся на крыніцы XIX ст., а таксама больш старажытныя, што ў арэале беларускай мовы адзінай сістэмы назваў месяца ніколі не існавала, а сучасная норма склалася ў выніку спалучэння элементаў з храналагічна і тыпалагічна розных крыніц, у т. л. шляхам запазычвання (перш за ёсё з польскай мовы).

Адпаведна, пытанне фарміравання сістэмы назваў месяцаў у беларускай літаратурнай і дыялектнай мовах патрабуе далейшых даследаванняў. А праведзены разгляд лексем на старонках „НД” і „НН” у 1906–1907 гг. у супастаўленні з данымі дыялекталогіі і гісторыі беларускай мовы ўносіць рад істотных акцэнтаў у веды па данай праблематыцы.

REFERENCES / BIBLIOGRAFIA

Sources / Źródła

- ND (1906). – „Nasza Dola”.
- NN. (1906–1912). – „Nasza Niwa”, „Naša Niwa”.
- НН. (1906–1915). – „Наша Нива”, „Наша Ніва” [„Naša Niva”, „Naša Niva”].
- НД. (1906). – „Наша Доля” [„Naša Dolâ”].
- Avanesaŭ, Ruben, (red.) [i in.]. (1963a). *Dyálektalagičny atlas belaruskaj movy. Ustupnyâ artykuły, davedačnyâ materyâly i kamentaryi da kart*. Minsk: Vydavectva Akadèmii navuk BSSR. [Аванесаў, Рубен, (ред.) [і інш.]. (1963a). *Дыялекталагічны атлас беларускай мовы. Уступныя артыкулы, даведачныя матэрыялы і каментарыі да карт*. Мінск: Выдавецтва Акадэміі навук БССР].
- Avanesaŭ, Ruben, (red.) [i in.]. (1963b). *Dyálektalagičny atlas belaruskaj movy*. Minsk: Vydavectva Akadèmii navuk BSSR. [Аванесаў, Рубен, (ред.) [і інш.]. (1963b). *Дыялекталагічны атлас беларускай мовы*. Мінск: Выдавецтва Акадэміі навук БССР].

- Avilava, Valâncina, (przyg.) [i in.]. (2006). *Ètymalagičny slovník belaruskaj movy*, t. 11: R–S. Minsk: Belaruskaâ navuka. [Авілава, Валянцина, (укл.) [i інш.]. (2006). Этымалагічны слоўнік беларускай мовы, т. 11: Р–С. Мінск: Беларуская навука].
- Bâl'kevič, Ívan. (1970). *Kraëvy slovník ushodnaj Magilejščyny*. Minsk: Vydavectva Navuka i tèhnika. [Бялькевіч, Іван. (1970). Краёвы слоўнік усходняй Магілёўшчыны. Мінск: Выдавецтва Навука і тэхніка].
- Biryla, Mikalaj, (red.) [i in.]. (1994). *Leksicny atlas belaruskikh narodnyh gavorak*. U 5 t., t. 2: *Sel'skaâ gaspadarka*. Minsk: Fond fundamental'nyh dasledavannâi Rèspublikî Belarus'; Kamítet geadèziì pry Savece Ministraû Rèspublikî Belarus' [Бірыла, Мікалай, (рэд.) [i інш.]. (1994). Лексічны атлас беларускіх народных гаворак. У 5 т., т. 2: Сельская гаспадарка. Мінск: Фонд фундаментальных даследаванняў Рэспублікі Беларусь; Камітэт геадэзіі пры Савеце Міністраў Рэспублікі Беларусь].
- Kas'párovíč, Mikola. (1927). *Vicebski kraëvy slovník (matar'ály)*. Vicebsk: Vydan'ne Vicebskaga Akrugovaga Tavarystva Kraáznaústva ivydavectva Zarâ Zapad". [Касьпяровіч, Мікола. (1927). Віцебскі краёвы слоўнік (матар'ялы). Віцебск: Выданье Віцебскага Акруговага Таварыства Краязнаўства і выдавецтва Заря Запада].
- Klyška, Mihas'. (1993). *Slovník sínónima i blízkaznačnyh sloj*. Minsk: Vyšějsâa škola. [Клышка, Міхась. (1993). Слоўнік сіноніма і блізказначных слоў. Мінск: Вышэйшая школа].
- Kraúčuk, R., (przyg.) [i in.]. (1985). *Ètymalagičny slovník belaruskaj movy*, t. 3: G–I. Minsk: Navuka i tèhnika. [Краўчук, Р., (укл.) [i інш.]. (1985). Этымалагічны слоўнік беларускай мовы, т. 3: Г–І. Мінск: Навука і тэхніка].
- Kryúko, Mikalaj; Sudník, Mihail, (red.). (2002). *Tlumačal'ny slovník belaruskaj litaraturnaj movy*, 3-е vyd. Minsk: Vydavectva Belaruskâ Èncyklapediyâ imâ P. Broǔki. [Крыўко, Мікалай; Суднік, Міхайл, (рэд.). (2002). Тлумачальны слоўнік беларускай літаратурнай мовы, 3-е выд. Мінск: Выдавецтва Беларуская Энцыклапедия імя П. Броўкі].
- Labko, Valeryj, (przyg.) [i in.]. (1988). *Ètymalagičny slovník belaruskaj movy*, t. 4: K–Kaata. Minsk: Navuka i tèhnika. [Лабко, Валерый (укл.) [i інш.]. (1988). Этымалагічны слоўнік беларускай мовы, т. 4: К–Каята. Мінск: Навука і тэхніка].
- Lemcûgova, Valâncina, (red.) [i in.]. (2003–2019). *Slovník movy „Našaj nîvy” 1906–1915*, t. 1–4: A–Á. Minsk: Téhnalogiâ. [Лемцюгова, Валянцина, (рэд.) [i інш.]. (2003–2019). Слоўнік мовы „Нашай нівы” 1906–1915, т. 1–4: А–Я. Мінск: Тэхналогія].
- Lučys-Fedarèc, Ívan, (przyg.) [i in.]. (1990). *Ètymalagičny slovník belaruskaj movy*, t. 6: L–M. Minsk: Navuka i tèhnika. [Лучыц-Федарэц, Іван, (укл.) [i інш.]. (1990). Этымалагічны слоўнік беларускай мовы, т. 6: Л–М. Мінск: Навука і тэхніка].
- Lukašanec, Aláksandr, (rèd.). (2012a). *Belaruska-ruski slovník = Belorussko-russkij slovar'*, t. 1: A–Z; vyd. 4-e, zmienione. Minsk: Belaruskaâ Èncyklapediyâ imâ P. Broǔki. [Лукашанец, Аляксандар, (рэд.). (2012a). Беларуска-рускі слоўнік = Белорусско-русский словарь, т. 1: А–З; выд. 4-е, перапрац. і доп. Мінск: Беларуская Энцыклапедия імя П. Броўкі].
- Lukašanec, Aleksandr, (red.). (2012b). *Russko-belorusskij slovar' = Ruska-belorusski slovník*, t. 3: P–Á, izd. 10-e pererab. i dop. Minsk: Belaruskaâ Èncyklapediyâ imâ P. Broǔki. [Лукашанец, Александар, (ред.). (2012b). Русско-белорусский словарь = Руска-беларускі слоўнік, т. 3: П–Я, изд. 10-е перераб. и доп. Минск: Беларуская Энцыклапедия імя П. Броўкі].
- Mackevič, Úzëfa, (red.) [i in.]. (1979–1986). *Slovník belaruskikh gavorak raijočna-zahodnaj Belarusi i ae pagraničča*, t. 1–5: A–Á. Minsk: Navuka i tèhnika. [Маккевіч, Юзэфа,

- (рэд.) [i інш.]. (1979–1986). *Слоўнік беларускіх гаворак паўночна-захоўнай Беларусі і яе пагранічча*, т. 1–5: А–Я. Мінск: Навука і тэхніка].
- Mackevič, Úzëfa, (red.) [i in.]. (1996). *Leksičny atlas belaruskikh narodnyh gavorak*, t. 3: Č–lavek. Minsk: Fond fundamental'nyh dasledavannâ Rèspublikî Belarus'; Ministrstva arhitektury i budaŭnictva Rèspublikî Belarus'. [Макевіч, Юзэфа, (рэд.) [i інш.]. (1996). *Лексічны атлас беларускіх народных гаворак*, т. 3: Чалавек. Мінск: Фонд фундаментальных даследаванняў Рэспублікі Беларусь; Міністэрства архітэктуры і будаўніцтва Рэспублікі Беларусь].
- Mackevič, Úzëfa, (red.) [i in.]. (1998). *Leksičny atlas belaruskikh narodnyh gavorak*, t. 5: Semantyka. *Slovaŭtvarènne. Nacisk*. Minsk: Ministrstva finansaú Rèspublikî Belarus'; Kamitét dzáržaúnyh znakaў. [Макевіч, Юзэфа, (рэд.) [i інш.]. (1998). *Лексічны атлас беларускіх народных гаворак*, т. 5: Семантыка. *Словаўтварэнне. Націск*. Мінск: Міністэрства фінансаў Рэспублікі Беларусь; Камітэт дзяржаўных знакаў].
- Mal'ko, Raïsa, (przyg.) [i in.]. (2008). *Ètymalagičny slovník belaruskaj movy*, t. 12: S. Minsk: Belaruskaâ navuka. [Малько, Раіса, (укл.) [i інш.]. (2008). *Этымалагічны слоўнік беларускай мовы*, т. 12: С. Мінск: Беларуская навука].
- Mal'ko, Raïsa, (przyg.) [i in.]. (2010). *Ètymalagičny slovník belaruskaj movy*, t. 13: S–T. Minsk: Belaruskaâ navuka. [Малько, Раіса, (укл.) [i інш.]. (2010). *Этымалагічны слоўнік беларускай мовы*, т. 13: С–Т. Мінск: Беларуская навука].
- Martynaŭ, Viktar, (przyg.) [i in.]. (1989). *Ètymalagičny slovník belaruskaj movy*, t. 5: K–L. Minsk: Navuka i tèhnika. [Мартынаў, Віктар, (укл.) [i інш.]. (1989). *Этымалагічны слоўнік беларускай мовы*, т. 5: К–Л. Мінск: Навука і тэхніка].
- Mihnevici, Arnol'd, (przyg.) [i in.]. (1980). *Ètymalagičny slovník belaruskaj movy*, t. 2: V. Minsk: Navuka i tèhnika. [Міхневіч, Арнольд, (укл.) [i інш.]. (1980). *Этымалагічны слоўнік беларускай мовы*, т. 2: В. Мінск: Навука і тэхніка].
- Nosovič", Ivan", (zest.). (1870). *Slovar' bělorusskago narěčiā*. Sanktpeterburg: Tipografiâ Imperatorskoj Akademii Nauk. [Носовичъ, Иванъ, (сост.). (1870). *Словарь бѣлорусскаго нарѣчія*. Санктпетербургъ: Типографія Імператорской Академіи Наукъ].
- "Oko". (1906). Z Mołodeczenskoj Wuczycielskoj Seminarji. *Nasza Niwa*, 1.
- Sudník, Mihail, (red.). (1982). *Tlumačal'ny slovník belaruskaj movy*, t. 5, kn. 1: S–U. Minsk: Vydavectva Belaruskaâ Saveckaâ Èncyklopedyâ" imâ P. Broǔkì. [Суднік, Міхайл, (рэд.). (1982). *Тлумачальны слоўнік беларускай мовы*, т. 5, кн. 1: С–У. Мінск: Выдавецтва Беларускай Савецкай Энцыклапедыі" імя П. Броўкі].
- Šatěrník, Mikola, (ułož.). (1929). *Kraёvy slovník Červenščyny*. Mensk: Vydan'ne Belaruskae Akademiì Navuk. [Шатэрнік, Мікола, (улаж.). (1929). *Краёвы слоўнік Чэрвениччыны*. Менск: Выданыне Беларускае Акадэміі Навук].
- ### Studies / Opracowania
- Aleksandrovic, Scâpan. (1968). *Gistoryâ i sučasnasc'*. Litaraturna-krytyčny artykul. Minsk: Belarus'. [Александровіч, Сцяпан. (1968). *Гісторыя і сучаснасць*. *Літаратурна-крытычны артыкул*. Мінск: Беларусь].
- Anisim, Alena; Kryuko, Mikalaj. (2005). Leksiečnaâ sinanimiâ. W: *Mova „Našaj Nivy” (1906–1915). Varyantnasc'*. *Sinanimiâ* (s. 163–265). Minsk: Belaruskaâ navuka. [Анісім, Алена; Крыўко, Мікалай. (2005). Лексічна сінанімія. У: *Мова „Нашай Нівы” (1906–1915). Варыянтнисць. Сінанімія* (с. 163–265). Мінск: Беларуская навука].
- Âšcë raz pra nazovy mesâcaў. (1943). W: *Belaruskaâ gazeta*, 50. [Яшчэ раз пра назовы месяцаў. (1943). У: *Беларуская газэта*, 50].

- Bulyka, Alâksandr. (1972). *Dañniā zapazyčannī belaruskaj mowy*. Minsk: Navuka i têhnika. [Булыка, Аляксандр. (1972). *Даўнія запазычанні беларускай мовы*. Мінск: Навука і тэхніка].
- Bulyka, Alâksandr. (1980). *Leksičnyā zapazyčannī ū belaruskaj move XIV–XVIII stst.* Minsk: Navuka i têhnika. [Булыка, Аляксандр. (1980). *Лексічныя запазычанні ў беларускай мове XIV–XVIII стст.* Мінск: Навука і тэхніка].
- Gurski, A., (przyg.). (1990). *Zemlârobčy kalândar (abradы i zvyčai)*. Minsk: Navuka i têhnika. [Гурскі, А., (укл.). (1990). *Земляробчы каляндар (абрады і звычай)*. Мінск: Навука і тэхніка].
- Instrukcyâ pa zbirannû materyâlaŭ dlâ skladannâ ablasnyh sloûnkaў belaruskaj mowy.* (1959). Minsk: Akademiâ navuk Belaruskaj SSR. [*Інструкцыя па зборанню матэрыялаў для складання абласных слоўнікаў беларускай мовы.* (1959). Мінск: Акадэмія навук Беларускай ССР].
- Jankowiak, Mirosław. (2022). *Lexikum běloruských nářečí na Litvě. Jazykové dědictví balto-slovanského pomezí = Leksyka gwar białoruskich na Litwie. Dziedzictwo językowe po-granicza bałtycko-słowiańskiego*. Praha: Slovanský ústav AV ČR, v. v. i.
- Kazakevič, Andrzej; Asadčy, Andrzej. (2011). Pačac' pisac' pa-belorusku. Règiānal'ny i sacyâl'ny sklad belaruskaga adradžennâ, kanec XIX – pačatak XX stagoddzâ. *Palityčnaâ sfera*, 1–2, s. 87–114. [Казакевіч, Андрэй; Асадчы, Андрэй. (2011). Пачаць пісаць па-беларуску. Рэгіянальны і сацыяльны склад беларускага адраджэння, канец XIX – пачатак XX стагоддзя. *Палітычная сфера*, 1–2, с. 87–114].
- Korbut, Viktar. (2023a). Farmiravanne idéntychnasci belaruskikh nacyânal'nyh dzeâčau u 1890-h gg. – pačatku XX st.: ad pol'skaj da belaruskaj samasvâdomasci. [Корбут, Віктар. (2023a). Фарміраванне ідэнтычнасці беларускіх нацыянальных дзеячаў у 1890-х гг. – пачатку XX ст.: ад польскай да беларускай самасвядомасці]. W: *Wielokulturowość Europy Środkowo-Wschodniej: doświadczenia przeszłości i wyzwania teraźniejszości. Z okazji 20. rocznicy utworzenia Katedry Studiów Interkulturowych Europy Środkowo-Wschodniej* (s. 68–90). Warszawa: Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego].
- Korbut, Viktar. (2023b). Gistaryâgrafiâ peršyh belaruskamoúnyh gazet „Naša Dolâ” i „Naša Niva”. [Корбут, Віктар. (2023b). Гістарыяграфія першых беларускамоўных газет „Наша Доля” і „Наша Ніва”]. *Białoruskie Zeszyty Historyczne = Belaruski gіstarycny zbornik*, 56, s. 131–220.
- Korbut, Viktar. (2023c). Gistoryâ peršaj belaruskaj gazety „Naša Dolâ”. [Гісторыя першай беларускай газеты „Наша Доля”]. *Przegląd Środkowo-Wschodni*, 8, s. 101–141.
- Kramko, Iwan; Úrëvič, Alena; Ânovič, Alena. (1963). *Gistoryâ belaruskaj litaraturnaj mowy*, t. 2. Minsk: Vydavectva Navuka i têhnika. [Крамко, Іван; Юрэвіч, Алена; Яновіч, Алена. (1963). *Гісторыя беларускай літаратурнай мовы*, т. 2. Мінск: Выдавецтва Навука і тэхніка].
- Lemcûgova, Valâncina. (2005). Uvodziny. W: *Mova „Našaj Nîvy” (1906–1915). Varyântnasc’. Sînanîmîa* (s. 5–33). Minsk: Belaruskaâ navuka. [Лемцугова, Валянціна. (2005). Уводзіны. У: *Мова „Нашай Нівы” (1906–1915). Варыянтнасць. Сінанімія* (с. 5–33). Мінск: Беларуская навука].
- Nazovy mesâcaū. (1943). *Belaruskaâ gazèta*, 32. [Назовы месяцаў. (1943). У: *Беларуская газэта*, 32].
- Papoū, N. (1931). *Narys gіstoryi Ūsesaûznaj Komuniștycnaj Partyi (bal'savikoŭ)*, vyp. 1, per. z 12 ras. vyd. Mensk: Belaruskae Dzâržaûnae Vydavectva. [Папоў, Н. (1931). *Нарыс гісторыи Ўсесаузнай Комуністычнай Партыі (балшавікоў)*, вып. 1, пер. з 12-га рас. выд. Менск: Беларускае Дзяржаўнае Выдавецтва].

- Pragrama pa vyvucennu belaruskikh gavorak i zbirannu zvestak dlja skladannâ Dyalektalagičnaga atlasa belaruskaj movy.* (1950). Minsk: Vydaectva Akademii navuk Belaruskaj SSR. [Праграма на вывучэнню беларускіх гаворак і збіранию звестак для складання Дыялекталагічнага атласа беларускай мовы. (1950). Мінск: Выдаецтва Акадэміі навук Беларускай ССР].
- Prenner, Maria Katarzyna. (2016). *Die Sprache der Zeitung Naša Niva im Zeitraum 1906–1915, Masterarbeit.* Wien: Universität Wien [maszynopis].
- Prenner, Maria Katarzyna. (2018). „Naša Niva” na skrýzowaniu kultur: dowody na różnych płaszczyznach języka gazety. *Acta Albaruthenica*, 18, s. 225–243.
- Serbenta, Vital'. (red.). (1932). *Dyskusia ab „Našaj Nive”.* Mensk: Dzáržaŭnae Vydaectva Belarusi. Partséktar. [Сэрбэнта, Віталь, (ред.). (1932). *Дыскусія аб „Нашаі Ніве”.* Менск: Дзяржаўнае Выдаецтва Беларусі. Парцэктар].
- Spadarožnik pa Mensku. (1930). W: P. Sârgejčyk. *I-aâ Ūsebelaruskaâ vystaûka sel'skaj gaspadarki i pramyslovas'ci* (Ak trëba aglâdac' vystaûku). Mensk. Stalica B.S.S.R. Spadarožnik (Spadarožnik pa Mensku) (s. 1–111). [Менск]: Vydan'ne Mengarsavetu i rëdakcyi gaz. „Rabočij”. [Спадарожнік па Менску. (1930). У: П. Сяргейчык. *I-ая ўсебеларуская выстаўка сельской гаспадаркі і прамысловасці* (Як трэба аглядаць выстаўку). Менск. Сталацца Б.С.С.Р. Спадарожнік (Спадарожнік па Менску) (с. 1–111). [Менск]: Выданьне Менгарсавету і рэдакцыі газ. „Рабочий”].
- Tereškovič, Pavel. (2004). *Ètničeskaâ istoriâ Belarusi XIX – načala XX v. v kontekste Central'no-Vostočnoj Evropy.* Minsk: Beloruskij gosudarstvennyj universitet. [Терешкович, Павел. (2004). Этническая история Беларуси XIX – начала XX в. в контексте Центрально-Восточной Европы. Минск: Белорусский государственный университет].
- Unučak, Andrzej. (2008). „Naša nîva” i belaruskî nacyânal'ny ruh (1906–1915). Minsk: Belaruskaâ navuka. [Унучак, Андрэй. (2008). „Наша ніва” і беларускі нацыянальны рух (1906–1915). Мінск: Беларуская навука].
- Voňk-Levanovič, Iosif. (2010). Pra nekatoryâ važnejšyâ nedahopy belaruskaj litaraturnaj movy. *Arche. Pačatak*, 11, s. 354–380. [Воўк-Левановіч, Іосіф. (2010). Пра некаторыя важнейшыя недахопы беларускай літаратурнай мовы. *Arche. Пачатак*, 11, с. 354–380].
- Zaprudski, Sârgej. (2018). Nekatoryâ aspekyty vyvucennâ lîngvistyčnaj spadčyny Ivana Nasoviča. *Rodnae slova*, 8, s. 29–31. [Запрудскі, Сяргей. (2018). Некаторыя аспекты вывучэння лінгвістычнай спадчыны Івана Насовіча. *Роднае слова*, 8, с. 29–31].
- Žuraūski, Alaksandr; Kramko, Ivan. (1972). Važnejšyâ adroznenni pamîž novaj i staroj belaruskaj litaraturnaj movaj. W: *Belaruskae i slavânskae movaznaûstva: da 75-goddzâ akadèmika AN BSSR K. K. Krapivy* (s. 132–147). Minsk: Navuka i tèhnika. [Жураўскі, Аляксандар; Крамко, Іван. (1972). Важнейшыя адразненні паміж новай і старой беларускай літаратурнай мовай. У: *Беларускае і славянскае мовазнаўства: да 75-годдзя акадэміка АН БССР К. К. Крапівы* (с. 132–147). Мінск: Навука і тэхніка].
- Žyc'ce i praca Ivana Luckeviča (1920). W: *Pamâci Ivana Luckeviča i peršye ūgodki s'merci ágo* (20.VIII.1919–20.VIII.1920). Vil'nâ. [Жыцьце і праца Івана Луцкевіча. (1920). У: *Памяці Івана Луцкевіча ў першыя ўгодкі съмерці яго* (20.VIII.1919–20.VIII.1920). Вільня].

SUBMITTED: 2024.06.07

ACCEPTED: 2024.10.12

PUBLISHED ONLINE: 2025.01.08

ABOUT THE AUTHOR / O AUTORZE

Viktar Korbut – Polska, Warszawa; doktor nauk humanistycznych; *specjalność*: językoznawstwo; *zainteresowania naukowe*: historia białoruskiego języka literackiego; kształtowanie białoruskiej tożsamości narodowej; historia białoruskiego ruchu narodowego.

Adres: ul. Mała 1/2, 03-423 Warszawa, Polska

Wybrane publikacje:

1. Корбут, Віктар. (2020). Беларускае пытанне на старонках першых беларускіх газет „Наша Доля” („Nasza Dola”) і „Наша Ніва” („Nasza Niwa”) (1906 г.). *Acta Polono-Ruthenica*, 25/3, s. 177–189.
2. Korbut, Viktar. (2021). Polskie wpływy i tematy na łamach pierwszych gazet białoruskich „Nasza Dola” i „Nasza Niwa” w latach 1906–1907. W: *Polacy na Białorusi od Powstania Styczniowego do XXI wieku*, t. V, *Traktat ryski i jego konsekwencje dla Polaków i Białorusinów* (s. 61–80). Warszawa: Studium Europy Wschodniej Uniwersytetu Warszawskiego.
3. Корбут, Віктар. (2021). Абазначэнне гука [ў] у першых беларускіх газетах „Наша Доля” („Nasza Dola”) і „Наша Ніва” („Nasza Niwa”) у 1906 – пачатку 1907 г. У: *Матэрыялы XVII Міжнародных кнігазнаўчых чытанняў. Мінск, 22–23 красавіка 2021 г.* (с. 185–189). Мінск: Нацыянальная бібліятэка Беларусі.
4. Корбут, Віктар. (2021). Адлюстраванне месца і ролі беларускай мовы ў сістэме адукцыі як фактару фарміравання нацыянальнай ідэнтычнасці ў публіцыстыцы газеты „Nasza Niwa” („Наша Ніва”) у 1906–1907 гадах. W: *Tożsamość białoruska: doświadczenie przeszłości i wyzwania teraźniejszości. W 30. rocznicę uzyskania przez Białoruś niepodległości* (s. 56–74). Warszawa: Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego.
5. Корбут, Віктар. (2023). Фарміраванне „нацыянальнага ўзору” тапаніміі на старонках першых беларускамоўных газет „Наша Доля” і „Наша Ніва” (1906–1907 гг.). У: *Спазнаючы Беларусь... Да 65-годдзя беларускіх Варшаўскага ўніверсітэта = Odkrywając Białoruś... 65-lecie białorutenistyki na Uniwersytecie Warszawskim = Discovering Belarus... On the Occasion of the 65th Anniversary of Belarusian Studies at the University of Warsaw* (s. 243–267). Warszawa: Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego.

